

og som Folge deraf faar Lyndet ikke sin Løn. Hvorledes ere nu Tjenestefolk stillede under saadanne Forhold? Hvis Lyndet opdager, at der er noget galt ved deres Husbonds Affærer, at han kommer til at afstaa Gaarden, at der bliver gjort Udlæg, inden deres Tjenestetid ophører, har det kun Valget mellem at arbejde uden Løn eller straffes, hvis det forlader Tjenesten i Utide. Der er derfor Grund for Lovgivningen til at stride ind og stille disse Mennesker saaledes, at de i det mindste ere sikre paa at faa Betaling for det Arbejde, de have udført i den Tid, de ere paa Stedet. Jeg skal derfor anbefale dette Forslag til Tingets Velvilje, og det glæder mig overordentligt, at det er blevet modtaget saa velvilligt, som det er, af ærede Medlemmer, der have haft Ordet, og af den højtærede Minister. Det har jo altid nogen Betydning, at den højtærede Minister tror, at der kan bringes noget ud af Forslaget. Der synes at være en ærlig Vilje til at naa et Resultat saa hurtigt som muligt. I det jeg altsaa giver Forslaget min Tilslutning, bemærker jeg, at det er min Tro, at det vil komme til at virke til Gavn for den Del af Arbejderstanden, der her er Tale om.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Bahl): Jeg kan naturligvis ikke andet end være glad over den elskværdige og imødekommende Modtagelse, vort Forslag har faaet, saavel fra den højtærede Ministers Side, som fra de ærede Medlemmers Side, der have talt fra de forskellige Partier. Det kunde for øvrigt give mig Anledning til at gøre en Bemærkning om, hvorledes dette Forslag er blevet til. Det gaar nemlig med det efter den gamle Regel hos Romerne: *mator semper certa o*: man ved altid, hvem der er Moderen, men, som det ærede Medlem for Alsens (Berntsen) i Hjør sagde: „Det er tilfældigt, hvem der er Fædrene“. Saaledes er det ogsaa med dette Forslag. Moderen til dette Lovforslag, ja det er nærmest en Landstingsmand, den ærede 2den Landstingsmand for 2den Kreds. Det er navnlig Erfaringer, som han har gjort i sin Hjemegn, der have været Aarsagen til dette Forslags Fremkomst. Hvem der i øvrigt af os Forslagsstillere, er Fader til det, det er ikke godt at sige; det er tilfældigt, hvad hver af os har ydet, det ved man ikke noget om. Jeg kan trøste det ærede Medlem for Alsens, der synes at være ked af, at jeg har mindet om „de tilfældige Fædre“, med, at det er en gammel Sandhed. Allerede Telemakos siger i Homers Odysse, da man spurgte ham, om han var en Søn af Odysseus: Min Moder, Dronning Penelope, siger, at

Kong Odysseus er min Fader, men jeg ved det ikke; thi hvo kender sin egen Fader? (Ufrydelse af Berntsen). Procestkommissionen er ikke Fader dertil. Nej! Fra Procestkommissionen kommer det ikke. Jeg skal tillade mig at omtale et Par af de Indvendinger, som den højtærede Minister fremkom med over for Forslaget. Det var, som Ministeren selv sagde, ikke store Ting. Med Hensyn til §§ 2 og 3 havde Ministeren ikke andet at indvende, end at der i § 3 i Stedet for, at der staar, at det er en Ændring til § 44, 2det Stykke efter Nr. 4, 5 og 6, skulde staa: en Ændring til § 44, næstsidste Punktum. Det ene kan formentlig være lige saa godt som det andet. Maaske er Ministerens nok det rigtigste. Misforstaas kan Bestemmelsen i alt Fald ikke; thi det foreslaas, at Nr. 7 indføres efter Nr. 4, 5 og 6, og disse Numre nævnes kun et Sted i Paragrafen, nogen reel Misforstaelse kan der altsaa ikke opstaa; men selvfølgelig kan Ministeren godt faa Paragrafen affattet efter sit Ønske. Med Hensyn til § 1 giver jeg den ærede Minister Ret i, at Forslaget har faaet en Affattelse, som kunde bringe til at tro, at Hensigten med Bestemmelsen væsentlig var at paalægge Fogeden at sørge for, at Lyndet faar sin Løn, medens det ikke springer saa stærkt i Djnene, hvad der er Hovedsagen, at man vil give Lyndet en materiel Ret, en bedre Fortrinsret, end det tidligere havde. Men Aarsagen dertil er, at jeg ved Affattelsen af § 1 har holdt mig § 48 i den nuværende Lyndelov saa nær som muligt, og det er, som jeg skal bemærke over for det ærede Medlem for Aarhus Amts 4de Valgfreds (S. Nielsen), ogsaa Aarsagen til, at der i første Linie af § 1 er kommet til at staa „søges“, mens det ærede Medlem ønskede, at der skulde staa „gøres“. Der staar nemlig i den nuværende Lyndelovs § 48: „Søger Jorddroten Udlæg ved Fogeden for dette Krav, skal Fogeden paase, at Fæstebondens Lynde først fyldestgøres“, osv. Der kan her i Lovforslaget affurat lige saa godt staa „gøres“ som „søges“, det skal der saameget ingen Strid være om. Hvorledes der skal forholdes, naar Lyndet har forladt sin Tjeneste, fastsættes ikke i § 1, men i §§ 2 og 3. I § 2 bestemmes det, at Lyndet uden Opstgelse kan forlade Tjenesten paa det Tidspunkt, hvor Husbonden gaar fallit, eller Gælden i hans Dødsbo fragaas; eller den Bedrift, hvortil Lyndet er fæstet, paa Grund af Retsforfølgningsfrihed ophører at drives for Husbondens Regning. Dette Tidspunkt behøver ikke, som den ærede Minister ogsaa bemærkede, at ind-